

Begrundelse

Selv om der ifølge vandforsyningslovens kapitel 8 hviler en forsyningsforpligtelse på alle større offentlige og private vandforsyningselskaber i forhold til det nære opland, mener spørgeren at hvile-i-sig-selv princippet bør være et bærende princip i dansk vandforsyningsvirksomhed. Hvis private interesser får mulighed for at skalte og valte med knappe vandressourcer eller bliver fristet til at kapitalisere eventuelle værdier i et vandforsyningselskab, kan der være fare for, at man ikke lever op til § 1 og § 2 i lov om vandforsyning, der understreger, at »Loven har til formål at sikre 1) at udnyttelsen af vandforekomster sker efter en samlet planlægning og efter en samlet vurdering af de hensyn, der er nævnt i § 2«. I § 2 står der, at »Ved administrationen af loven skal der lægges vægt på vandforekomsternes omfang, på befolkningens og erhvervslivets behov for en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning, på miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, herunder omgivelsernes kvalitet, og på anvendelse af råstofforekomster«.

Svar (17/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I mit svar på spørgsmål nr. S 1196 oplyste jeg bl.a., at kommunalbestyrelsen i henhold til vandforsyningsloven, efter forhandling med anlæggets ejer, godkender taksterne for de private vandværker. Taksterne skal fastsættes efter hvile-i-sig-selv princippet, og dette princip gælder uanset hvilken selskabsform, der står bag den pågældende vandforsyningsvirksomhed.

Vandforsyningslovens klageregler bestemmer, at der ikke kan klages over en kommunalbestyrelses godkendelse af taksterne. Hvis en borger finder, at den pågældende kommunalbestyrelse ikke har fulgt hvile-i-sig-selv princippet ved takstgodkendelsen, kan spørgsmålet indbringes for Tilsynsrådet.

Spm. nr. S 1210

Til socialministeren (24/1 97) af:

Villy Søvnal (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til, at Københavns og Frederiksberg Kommuner har anbragt 29 ældre senildemente medborgere på psykiatriske afdelinger, dvs. borgere uden en decideret psykiatrisk diagnose, fordi man ikke kan skaffe tilstækkelig med plejehjemspladser og ældreboliger med tilstrækkelig støtte og omsorg?«

Begrundelse

Ifølge opgørelse fra Københavns og Frederiksberg Kommuner, gengivet i svar på spørgsmål nr. 37/97 i Københavns Borgerrepræsentation, er der pr. 17. januar 1997 29 ældre senildemente personer indlagt på psykiatriske afdelinger, selv om de ikke er psykisk syge. Årsagen er udelukkende, at kommunerne ikke kan skaffe det tilstrækkelige antal plejehjemspladser. Spørgeren mener ikke, det kan være rimeligt, at ældre senildemente medborgere skal henvises til et så ringe tilbud, og det kan vel heller ikke siges at være i overensstemmelse med ældreboliglovens ånd og bogstav.

Svar (5/2 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter bistandslovens regler er det overladt til kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune at udforme kommunens politik på ældreområdet. Kommunalbestyrelsen træffer således – inden for bistandslovens rammer – beslutning om det lokale serviceniveau og om den nærmere tilrettelæggelse af ældreområdet, herunder hvilke tilbud der skal stilles til rådighed, omfanget af disse, samt hvem der er berettiget til at få tildelt disse tilbud.

Det er efter bistandslovens regler pålagt kommunalbestyrelsen at sørge for døgntilbud til personer, som af helbredsmæssige grunde har behov for det, men det er ikke et krav, at den omsorg og pleje, der ydes disse personer, skal ydes i fx plejehjem.

Jeg har bedt København og Frederiksberg kommuner om bemærkninger til spørgsmålet.

København Kommune oplyser, at antallet af senil demente på psykiatriske afdelinger, der